

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi spółki Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalną,
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 28 sierpnia 2008 r. oraz oddalenie wniosku o unieważnienie złożonego przez Merck KGaA wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003979143 oraz
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Kids Vis” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 979 143)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Merck KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „VIDS4KIDS” dla towarów z klasy 5 (znak towarowy nr 3 128 196)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07
Bui Van przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 listopada
2008 r. przez Philippe'a Bui Van**

(Sprawa T-491/08 P)

(2009/C 32/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Bui Van (Hettange-Grande, Francja)
(przedstawiciel: adwokat P. Nelissen Grade)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) dnia 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07;

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 marca 2007 r. oddalającej zażalenie wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego CCR z dnia 4 października 2006 r. w zakresie, w jakim zmienia zaseregowanie wnoszącego odwołanie na grupę AST 3, stopień 2, podczas gdy ten był początkowo zaseregowany do grupy AST 4, stopień 2;
- potwierdzenie decyzji z dnia 28 czerwca 2006 r. powołującej wnoszącego odwołanie do grupy zaseregowania AST 4, stopień 2;
- wskazanie organowi powołującemu skutków stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności zaseregowania do grupy AST 4, stopień 2, jak również powołania ze skutkiem wstecznym do grupy AST 4, stopień 2, od dnia podjęcia służby;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07 Bui Van przeciwko Komisji, na mocy którego SSP zasądził od strony pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie kwotę 1 500 EUR tytułem odszkodowania i oddalił w pozostałym zakresie skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji o zmianie zaseregowania skarżącego do grupy AST 3, podczas gdy ten wcześniej został zaseregowany do grupy AST 4.

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony, zdaniem wnoszącego odwołanie, z tego powodu, że pomimo tego, że przyznano w nim, że Komisja naruszyła prawo wnoszącego odwołanie do obrony, to stwierdzono, że okoliczność, iż wnoszący odwołanie nie został przesłuchany nie ma wpływu na zgodność z prawem zaskarżonej decyzji Komisji.

Po drugie, w związku z podniesionym w pierwszej instancji zarzutem wnoszącego odwołanie dotyczącym oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasad bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, SSP niesłusznie, zdaniem wnoszącego odwołanie, potwierdził decyzję administracyjną z dnia 4 października 2006 r. obniżając zaseregowanie wnoszącego odwołanie z grupy AST 4 do grupy AST 3, uznając błędnie, że podnoszone uzasadnione oczekiwania w akcie powołania do grupy AST 4 nie powinny być mieć miejsca, ponieważ wnoszący odwołanie powinien był wiedzieć, z uwagi na notkę na dole strony znajdującej się w ogłoszeniu o konkursie, że jego powołanie do grupy AST 4 było niezgodne z prawem, i że nowy Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, obowiązujący po ogłoszeniu o konkursie, stał temu na przeszkodzie. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że wspomniana notka na dole strony nie mogła zmienić przepisów regulaminu obowiązujących w chwili publikacji ogłoszenia o konkursie.

Po trzecie, SSP błędnie odrzucił zarzut naruszenia zasady równości traktowania, podczas gdy organ powołujący obniżył zaseregowanie wnoszącego odwołanie do grupy AST 3, lecz uwzględnił zażalenia wniesione przez trzech innych urzędników znajdujących się zasadniczo w takiej samej sytuacji jak wnoszący odwołanie.